

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/16/2014
Identifikačné číslo spisu:	5712010385
Dátum vydania rozhodnutia:	08.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5712010385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 8. apríla 2014 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému Q. Z., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. júla 2013, sp. zn. 2To 51/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo 16. apríla 2013, sp. zn. 1T 8/2013, bol obvinený Q. Z. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že 22. mája 2011 uzavrel zmluvu č. B., so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, s účelom poskytnutia úveru na kúpu osobného motorového vozidla Fiat Marea Weekend 1,9 JTD, VIN: D., vo výške úveru 3694,55 eur, pričom tento úver mal splácať v 48 mesačných splátkach, kde prvá splátka bola splatná 19. júna 2011, pričom obvinený si svoju povinnosť riadne splácať poskytnutý úver neplnil, vzhľadom k čomu mu bolo 2. augusta 2011 do vlastných rúk, v mieste jeho vtedajšieho trvalého bydliska, doručené Oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho práva - výzva k odovzdaniu vozidla, ktorým bol vyzvaný k okamžitému odovzdaniu motorového vozidla spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., pričom obvinený, po prevzatí tejto výzvy, telefonicky kontaktoval uvedenú spoločnosť a na účet tejto spoločnosti zaslal 27. septembra 2011 finančnú hotovosť vo výške 600 eur, avšak naďalej si neplnil svoj záväzok splácať poskytnutý úver a vozidlo nevrátil a naďalej ho užíval do 13. mája 2012, kedy ho vydal na základe výzvy Obvodného oddelenia Policajného zboru Slovenskej republiky Turčianske Teplice, čím svojím konaním spôsobil poškodenú spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, vo výške 3 968,26 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38

ods. 2 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, s uplatňovaným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obvinený proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie a to proti výroku o treste.

Krajský súd v Žiline uznesením zo 17. júla 2013, č. k. 2To 51/2013-134, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Q. Z. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 23. januára 2014 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojho obhajcu. V jeho odôvodnení uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Argumentuje nasledovne :

„Prvostupňový súd v tomto prípade nesprávne posúdil zistený skutok. Ja som toho názoru, že nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty tr. činu sprenevery.. Svojim konaním som mal spôsobiť škodu spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., škodu vo výške 3.968,26 Eur, na tom skutkovom základe, že mi bol poskytnutý úver na kúpu motorového vozidla, tento som riadne nesplácal a bol som vyzvaný k vráteniu motorového vozidla.

Po prevzatí výzvy som kontaktoval poškodeného, poslal som na účet čiastku 600 Eur, avšak naďalej som si svoju povinnosť neplnil a vozidlo som užíval. Mal som si teda prisvojiť cudziu vec, ktorá mi bola zverená a spôsobiť tak škodu na cudzom majetku.

Samotné vyšetrovanie a vlastne celé trestné konanie začalo voči mojej osobe započatím trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania tr. činu podvodu, resp. úverového podvodu (§ 221 - 222 Tr. zák.), v priebehu konania však vyšlo najavo, že sa nemôže jednať o podvod, nakoľko neboli splnené zák. predpoklady pre spáchanie tohto skutku, resp. nebola naplnená jeho skutková podstata.

Následne bol skutok kvalifikovaný ako prečin sprenevery v 2. odstavci, písm. a/, nakoľko poškodený uviedol výšku škody, ktorú vlastne nevedel ani počas celého konania preukázať. Okrem toho mne nebolo motorové vozidlo zverené, ja som si túto vec nikdy neprisvojil a nemal som ani takýto úmysel. V zmysle skutkových zistení som ja získal úver na kúpu motorového vozidla. Toto vozidlo som skutočne i kúpil, teda zverené finančné prostriedky som použil na účel, na ktorý mali byť použité. Hoci som sa dostal do finančných problémov, nesplácal som riadne poskytnutý úver, nemal som nikdy kúpené motorové vozidlo vlastniť pred jeho dosplácaním. ...

Tiež musím poukázať na okolnosti, za akých pristupoval poškodený k tejto veci. Do dnešného dňa nevedel škodu špecifikovať, mám na mysli výšku škody. Súd odkázal poškodeného na uplatnenie škody v civilnom konaní, avšak do dnešného dňa sa tak neudialo. Z tohto je možné usudzovať, že poškodenému žiadna škoda spôsobená nebola. Ustanovenie a skutková podstata tr. činu sprenevery § 213 Tr. zák. vyžaduje, aby škoda bola spôsobená, nehovoriac o ustanovení ods. 2 písm. a/, tak ako je to v mojom prípade, kde je potrebné definovať tzv. väčšiu škodu, teda inak kvalifikované zaradenie poškodeného subjektu.“

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil dôvody uvedené v dovolaní za dostatočné a rozhodol v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Martin, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodená spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného venovala podrobne výške škody a poprela tvrdenie obvineného, že nevedela špecifikovať výšku škody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného Q. Z. a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Tr. por.).

Obvinený uplatnil vo svojom dovolaní dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skôr ako sa dovolací súd začal zaoberať dôvodnosťou argumentov obvineného skúmal, či dovolanie je vôbec prípustné.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 16. apríla 2013 (č.l. 110-116) vyplýva, že skôr uvedené zákonné podmienky boli v posudzovanej veci v celom rozsahu splnené. Samosudca umožnil obvinenému, aby urobil niektoré z vyhlásení podľa § 257 Tr. por. a zároveň poučil obvineného v rozsahu ustanovení § 257 ods. 2 Tr. por. o ustanoveniach § 257 ods. 5 a 8 Tr. por. Následne obvinený v celom rozsahu priznal spáchanie skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, vyhlásil, že je vinný, a preto mu boli podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. položené otázky, na ktoré (každú z nich) obvinený odpovedal kladne. Následne na to súd podľa § 257 ods. 7 a ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Pretože v posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 257 ods. 5 Tr. por. a súdom prijaté vyhlásenie obvineného je neodvolateľné, je v tomto rozsahu dovolaním nenapadnuteľné. Zo strany obvineného preto nie je možné výrok o vine rozsudku, ktorému predchádzalo prijatie jeho vyhlásenia o vine, napadnúť dovolaním z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tak, ako to urobil obvinený v predmetnej trestnej veci.

Keďže podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, rozhodol dovolací súd tak, ako je to vo výroku tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.